

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۳ سپتمبر ۲۰۲۲

اعتراف عاجزانه "دوستم"!

پنجشنبه- ۳۱ سنبله ۱۴۰۱ - کابل: «اگر خارجی‌ها کمک کنند، می‌توانند مانند سال ۲۰۰۱ «افغانستان را در حدود ۱۵ روز» از طالبان پس بگیرند.»

جملاتی که در بالا نقل شد، آخرین گفته هائیس است از "دوستم" که به مناسبت سالیاد کشته شدن "برهان الدین ربانی" ابراز داشت. در یادداشت امروز مکث مختصری در همین مورد داریم:

۱- تا جایی که از بررسی رسانه‌ها اعم از مجازی و حقیقی بر می‌آید، با شناختی که مردم از "دوستم" و لاف و پتاق وی و بقیه سردمداران حاکمیت ساقط شده دارند، این ادعای "دوستم" را نیز یکی از "لاف" هائی می‌دانند که در زمان حاکمیت پوشالی "غنی احمدزی" به گفته مردم "روپیه را ۵ تا" در سرچوک لیلام می‌شد. در اینجا باید به عرض تمام خوانندگان گرامی پورتال برسنام که شخصاً مسأله را آنطور نمی‌بینم، یعنی بیشتر از آن که چنین ادعائی را لاف و گزاف بدانم آن را اعتراف ناخواسته و اقعیتی می‌دانم که در بیش از ۴ دهه اخیر باعث تغییر حاکمیت‌ها شده است.

۲- برای اثبات نظرم، بررسی مان را از کودتای ننگین و خونبار ۷ ثور آغاز می‌نمائیم: سردمداران آن کودتا علی‌رغم آن که با چنگ و دندان تلاش ورزیدند تا کودتا را محصول حرکت "فرزندان دلیر خلق" تبلیغ نمایند و نقش روسها را در زمینه مطلقاً انکار کنند، با آنهم بزرگترین تحلیگر و شاید آنها نواسه جاسوس بزرگ "بریگت عظیمو" داگر جنرال "نبی عظیمی" در کتاب معروفش "اردو و سیاست"، زمانی که مسأله ارتباط قطععات اردو را علی‌رغم قطع مخابرات تذکر می‌دهد، نمی‌تواند منکر نقش "کوچک" مشاوران روسی وزارت دفاع در زمینه بگردد. نکته ای که در زمان حیاتش به این سؤال و سؤال دیگر استاد "موسوی" که علت تأخیر حمایت نیروهای هوائی را پرسیده بودند، حاضر نشد جواب بدهد.

این روند به کودتای ثور محدود نمانده، نخست با تجاوز عریان شوروی اشغالگر در ۶ جدی و بعد تر، در اثر حضور مستقیم نیروهای پاکستان هم به منظور درهم شکستادن مقاومت آخرین بازمانده نوکران روس "داکتر نجیب" و هم آوردن طالب بار اول خود را تکرار نمود.

حملات امپریالیسم جنایت گستر امریکا از ۷ اکتوبر الی سقوط دلتبار نظام طلبی ظرف کمتر از دو ماه که به آوردن "کرزی" انجامید و همچنین باز ستاندن قدرت از حاکمیت پوشالی "غنی احمدزی" و سپردن آن به طالب، همه گواه

انکار ناپذیر است که تغییر حاکمیت و انتقال قدرت در بیش از ۴ دهه اخیر در افغانستان، همه بدون استثناء اگر در اثر تجاوز مسقیم اشغالگران نبوده، حمایت گسترده آنها موجب انتقال شده است.

۳- با در نظر داشت این تاریخ، وقتی "دوستم" عاجزانه فریاد می زند که اگر کمک خارجی ها باشد، ظرف ۱۵ روز طالب را فراری خواهد ساخت، هر چند در ظاهر و برای آشنائی که با تاریخ ۴ دهه اخیر آشنائی ندارند و یا نمی توانند استنباط درست نمایند، لاف به نظر می خورد، مگر در واقعیت نه تنها لاف و گراف نیست، بلکه اعتراف عاجزانه به ناتوانی مخالفان طالب می باشد. "دوستم" که تا هنوز در فن فریب و نیرنگ خلاف سایر همقطاران فارغ التحصیل نشده و به گفته "عطار" در خم یک کوچه" است، با این حکمش به چیزی اعتراف نمود که تا امروز هیچ یک از جنایتکاران و وطن فروشان ۴ دهه اخیر اعتراف نکرده اند.

هموطنان گرامی!

"دوستم" با این گفته هایش علناً می گوید که ما افغانها چیزی کرده نمی توانیم، او صریحاً اعتراف می کند که به دنبال یک حامی و یا یک بادر جدید است تا افغانستان را دو دسته تقدیمش کند. اما نمی گوید که چرا آنها با تکیه بر نیروی خود یک حاکمیت ضعیف را که ظرفیت بیش از ۱۵ روز مقاومت را ندارد، شکست داده نمی توانند. دلیل این سکوت، را خود خوب می داند مگر نمی خواهد برای ما بگوید. او می داند که بدون حمایت فعال خارجی ها نمی تواند پیروز میدان باشد، زیرا نه تنها ایمان به خود و پیروزی خود ندارد، بلکه می داند که توده های میلیونی کشور نیز حاضر نیستند تا "سرمه آزموده جنایتکاران دهه ۹۰" را مجدداً به چشم بکشند.

"دوستم" خوب می داند مردم علی رغم آن که از طلبان و تأثیرات حاکمیت آنها بر حیات شان به شدت نفرت دارند، مگر نفرت شان به طالب خلاصه نشده بیشتر از طالب از باندیست هائی از قماش دوستم نیز متنفر هستند. مردم نمی خواهند خود را در دام انتخاب بد از بدتر ببینازند، آنها تلاش می ورزند تا شرایط را قسمی تغییر دهند که امکان انتخاب "بهترین" را فراهم بسازند. از همین رو "دوستم" خود را تنها دیده، دست التجاء به بارگاه خوندان سیاسی خود و همقطاران دراز می نماید.

نکته ای را "دوستم" نمی تواند درک کند، مگر به گفته موسپیدان کوه دامن زمین "حبیب الله کلکانی" آن را درک نموده بود، چه وقتی استاد "قاسم افغان" در ابیاتی که می خواند بیت معرف "حافظ" که می گوید:

"گشتی نشستگانیم* ای باد شرطه برخیز باشد که باز بینیم دیدار آشنا را"

با صدای حزینی خواند، "حبیب الله کلکانی" علی رغم بیسوادی بر استاد صدا زد: "استاد غم مخو، بخوان! وا اوتو نزدیمیش که دیگه روی خوده دور بته"***

"دوستم" نمی خواهد ببیند که در جهان کنونی هیچ قدرت بزرگی نمانده که بخواد خود را در مصاف با مردم افغانستان قرار دهد، هر چند پیشمرگهائی از قماش "دوستم" و شرکاء و یا طالب را هم در رکابش داشته باشد.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!

*- در اکثر متون به جای نشستگان، شکستگان آورده اند. در اینجا ما به ویراستاری "احمدشاملو" استناد نموده ایم.

** - "استاد غم مخور، بخوان! آن طور او را زنده ام که دیگر رویش را دور بدهد"